

Ali Babacan- 26 Kasım 2025 Grup Toplantısı

Kıymetli Genel Başkanlarımız,

DEVA Partisi'nin, Gelecek Partisi'nin ve Saadet Partisi'nin değerli yöneticileri,
milletvekillerimiz,

Kıymetli teşkilat mensuplarımız,

Sivil toplum kuruluşlarının ve meslek örgütlerinin değerli temsilcileri,

Kıymetli basın mensupları,

Ekranları başında ve bu salonda bizleri izlemekte olan değerli konuklar,

Hepinizi saygıyla, sevgiyle selamlıyor;

Yeni Yol Grup'unun haftalık grup toplantısına hoş geldiniz, sefalar getirdiniz
diyorum.

Sözlerimin hemen başında,

Dün akşam olimpiyat şampiyonu olan İşitme Engelliler Futbol Takımımızı
gönülden kutluyorum.

Başarılarının devamını diliyorum.

Değerli arkadaşlar,

Dün, 25 Kasım Kadına Karşı Şiddetle Uluslararası Mücadele Günü idi.

25 Kasım vesilesiyle; hiçbir kadının hayatının, huzurunun tehdit altında
olmadığı bir Türkiye diliyorum.

Bir ülkenin gerçek anlamda güçlü olup olmadığını, kadınlarının ne kadar
güvende yaşadığı belirler.

Şiddetin, baskının, korkunun sıradanlaştığı bir toplumda; ne güvenlik söz
edilebilir, ne adaletten, ne de hukuktan.

İktidarın “Aile Yılı” ilan ettiği 2025 yılında tam 411 kadın cinayete kurban gitti, bugüne kadar.

Yılın her günü, ortalama birden fazla kadının yaşam hakkı elinden alındı.

Tedbirler yetersiz kalıyor.

Biz her bir kadın sokakta güven içinde yürüyebilsin diye çalışıyoruz.

Kadınların, eve dönüş yolunda adımlarını hızlandırmadığı; birilerini aramak, anahtarlarını parmaklarının arasına sıkıştırmak zorunda kalmadığı;

Şiddet görmedikleri, sessizliğe mahkûm edilmedikleri bir Türkiye için çalışıyoruz.

Tüm bu konudaki çalışmaları için, Milletvekilimiz Elif Esen’e, Kadın Çalışmaları Başkanımız Zeynep Sudan’a ve tüm teşkilatımıza içten teşekkürlerimi sunmak istiyorum.

Buradan açık ve net söylüyorum: Ülkemizde tek bir kadın dahi kendini güvende hissetmiyorsa, hiçbirimiz güvende değiliz.

Tek bir kadın dahi kendini güçsüz hissediyorsa; hiçbirimiz güçlü değiliz.

Kadınların mutlu, huzurlu ve güvenli olmadığı bir yerde, hiçbirimiz huzurlu değiliz.

Bakın arkadaşlar,

Ülkemizde “şiddet” dendiğinde konu sadece” kadına karşı şiddetle” sınırlı değil.

Türkiye maalesef, ateşli silahlara kolayca erişilen, bu konudaki yaptırımların da oldukça zayıf olduğu bir ülke.

Her gün onlarca haberde, silaha ulaşmanın ne kadar kolay olduğunu, kötü niyetli insanların nasıl rahatlıkla silah kullanabildiğini görüyoruz.

Bu konuda da artık köklü bir tedbir almanın zamanı gelmiştir.

Sebebi ne olursa olsun, silah konusunda müsamaha demek, daha çok ölüm demektir.

Değerli Arkadaşlar,

Bir ülkenin itibarı, kendi insanına verdiği değerle ölçülür.

İnsanın birey olarak değerli olduğu ülkelerde; can güvenliğine, gıda güvenliğine, sağlık güvenliğine önem verilir.

Şu anda biz, ülke olarak zehirleniyoruz.

Evet, toplumca zehirleniyoruz.

Üzgünüz, öfkeliyiz.

Yurdun dört bir yanında vatandaşlarımızı kaybediyoruz.

“Ne oldu? Neden öldü bu insanlar?” diye sorduğumuzda karşımıza hep aynı cevap çıkıyor:

Denetim yapılmadı. Tedbir alınmadı.

Sadece son iki haftada, yedikleri yemeklerden zehirlenen insanlarımıza, çocuklarımıza bir bakın:

Bizim tespit edebildiklerimizden sadece bazı örnekler okumak istiyorum:

Adıyaman KYK yurdunda 70 öğrenci...

Bir başka KYK yurdunda, Rize KYK yurdunda 40 öğrenci...

Bolu’da üniversite yemekhanesinde 14 öğrenci...

Sakarya Açık Ceza İnfaz Kurumu'nda 266 hükümlü...

Bunların hepsi zehirlenme şüphesi ile hastaneye kaldırıldı.

Üstelik bu saydıklarım sadece basına yansıyanlar.

Kim bilir; basının görmediği, veya raporlanmayan daha kaç vaka var...

Bunların hepsi arkadaşlar, önlenabilir ihmallerin sonucudur.

Bunların hepsi, devlete emanet edilmiş insanların uğradığı zehirlenme vakalarıdır.

Bu tablo bize bir gerçeği gösteriyor:

Bu ülkede denetim mekanizmaları tamamen çökmüş durumda.

Gıda güvenirliliği sağlanamıyor.

En temel kamu hizmetlerinde bile insan hayatı göz göre göre riske atılıyor.

Gençlerimizin kaldığı yurtlarda, çocuklarımızın yemek yediği okullarda, hükümlülerin bulunduğu cezaevlerinde; insanlar benzer sebeple, benzer ihmallerle hastalanıyor veya canından oluyor.

Biz bunu kabul etmiyoruz.

Çünkü bu meselenin adı ciddiyetsizliktir.

Devlet; evladını yurda emanet eden anne-babaya güven vermek zorundadır. Gençlerine “burada güvendesin” demek zorundadır.

Gençlerle konuşuyoruz...

KYK yemekleri ucuz, ama zehirlenmekten korkuyoruz diyorlar. Yazık bu çocuklara.

Denetim dediğin kâğıt üzerinde;

Tedbir dediğin göstermelik;

Sorumluluk ise ortada yok.

Kimin sorunlu olduğu belli değil.

Şunu da net bir şekilde söyleyemeliyim.

Bu düzen değişmeden, bu zihniyet değişmeden, bu ihmallerin sonu gelmez.

Bu ülkeye yakışan; sorumlu, özenli ve adil bir yönetimdir.

Hepimiz gayet iyi biliriz ki, her kim bir sorumluluk makamındaysa, “tedbir” almakla mükellef olan da odur.

Peki, ne yapmak lazım?

Bir: Açık, şeffaf, akılcı kurallar koyacaksın!

İki: Kurallara uyulup uyulmadığını sıkı bir biçimde denetleyeceksin!

Üç: Kurala uymayana en caydırıcı bir yaptırım uygulayacaksın!

Ve bunları ehil kadrolarla yapacaksın!

İnanın bu kadar basit!

İster merkezi hükümet ol, ister yerel yönetim, fark etmez!

İster bakanlık ol, ister belediye, fark etmez!

Çözüm burada, çözüm sistemi topyekûn değiştirmekte.

Bakın arkadaşlar,

Burada bir parantez açıp, üniversitelerde can güvenliğinin sadece gıda zehirlenmesiyle değil, aynı zamanda deprem riskiyle de tehdit altında olduğunu vurgulamak isterim.

Depreme karşı dayanıklı olamayan üniversite binalarının öncelikle yenilenmesi gerektiğini ve sıkışık koşullarda yürüyen eğitim ve araştırma çalışmalarının rahat mekanlara kavuşturulması gerektiğini de özellikle vurgulamak istiyorum.

Bu konuya da iktidarın dikkatini çekmek istiyorum.

Bu konuda bütçeler acilen üniversitelere temin edilmelidir ve eğitim kurumlarının deprem riskinden acilen kurtarılması gerekmektedir.

Değerli Arkadaşlar;

Öğrettikleriyle hayatımıza yön veren, emekleriyle hepimizin kalbine dokunan tüm öğretmenlerimizin Öğretmenler Günü’nü de tekrar içtenlikle kutlamak istiyorum.

Öğretmenlerimiz bu ülkenin gizli mimarlarıdır.

Yarınlarımızı omuzlarında taşıyan, bilgiyi sevgiyle yoğuran, her çocukta bir gelecek inşa eden; “gönül emekçileridir” onlar.

Nerede bir iyilik büyüyorsa, nerede bir çocuk hayal kurmayı öğreniyorsa, orada mutlaka bir öğretmenin izi vardır.

Buradan tüm öğretmenlerimize emekleri için bir kez daha gönül dolusu teşekkürlerimi iletmek istiyorum (...)

Bazen farkında oluruz, bazen farkına varmayız ama;

Özellikle ilkökul öğretmenlerimizin, üzerimizde bıraktığı etkiyi, tüm hayatımız boyunca yaşarız.

Ben Türkiye’de ve dünyanın pek çok yerinde, birlikte olduğum insanlara bazen şu iki soruyu soruyorum.

Aldığım cevaplar da hayli ilginç oluyor.

Şimdi o iki soruyu sizlere de sorayım:

- 1) İlkokul üçüncü sınıftaki öğretmenizin ismini hatırlıyor musunuz?
Hatırlayanlar şöyle bir ellerini kaldırsınlar (...)

Evet, büyük çoğunluk hatırlıyor.

Şimdi de ikinci soru:

- 2) İlkokul üçüncü sınıfta o yıllarda, Milli Eğitim Bakanı kimdi? Onu hatırlıyor musunuz? (...)

Bir kişi orada, bir kişi orada... O kadar... 300 kişilik salonda 2-3 kişi elini kaldırıyor.

Sonucu görüyorsunuz değil mi?

Demek ki, hangi yaşta olursak olalım, öğretmenimizi unutmuyoruz.

Hükümetler, bakanlar geliyor- geçiyor;

Ancak hepimiz, hayatımız boyunca, öğretmenlerimizin bize kattıklarıyla beraber yaşıyoruz.

Ve hepsine minnettarız...

Yeri gelmişken, şunu da hatırlatmak istiyorum:

Evet, atanmayı bekleyen genç öğretmenlerimiz var.

Yıllarca çalışan, gecesini gündüzüne katan;

“Bir gün öğrencilerime kavuşacağım” diye umut biriktiren binlerce öğretmenimiz var bu ülkede.

KPSS’de aldığı yüksek puanlara rağmen mülakatlarda elenen öğretmenlerimiz...

Onlara da sözümüz var.

Sizin hayalleriniz, bizim sorumluluğumuzdur. Sizin beklentiniz, bizim vicdanımızdır.

Biz biliyoruz ki; adaletin, liyakatin ve fırsat eşitliğinin olduğu bir Türkiye’de hiçbir gencimizin emeği karşılıksız kalmaz;

Hiç kimse “Hazırdım, ama kapılar yüzüme kapandı” demez.

O yüzden kimse umudunu kaybetmesin; çünkü umut, bu ülkenin en değerli güvencesidir.

Biz bu ülkenin gençlerine gerçek fırsat eşitliğini sağlamak için çalışıyoruz.

Söz veriyoruz, torpilin bir başka adı olan mülakatı kaldıracağız, diyoruz.

İktidara da seçim öncesi verdiği bu sözü, niçin hala yerine getirmediğini buradan tekrar soruyoruz, hatırlatıyoruz.

Değerli Arkadaşlar;

Geçtiğimiz hafta Genel Merkezimizde taksici esnafımızla bir araya geldik.

İzmir Şoförler Odası’nın başkanını ve yönetim kurulunu ağırladık.

Sahada yaşadıkları sorunları bir kez daha kendilerinden dinledik.

Hepsi korsan taksilerden şikayetçi. Tedbir alınmıyor, birileri kayırılıyor diyorlar.

İsim isim sıralıyorlar. Kimi eli kimin cebinde söylüyorlar.

Araç sahipleriyle şoförler arasındaki iş ilişkisini, sağlam bir hukuki ve mali çerçeveye oturtmak lazım diyorlar.

Vergilendirmede “basit” usulden” gerçek” usule geçiş için bu yılbaşı çok erken diyorlar.

9 yıldır araçlarımızı yenileyemedik, ÖTV ve KDV istisnasıyla araçlarımızı yenilemek istiyoruz diyorlar.

Taleplerinin hepsinde de haklılar.

Aslında, vergi beyanında “basit” usulden “gerçek” usule geçmek sadece taksici esnafımızı değil, her sektördeki küçük esnafımızı bu aylarda ciddi bir şekilde kaygılandırıyor.

Bu tür düzenlemeler değerli arkadaşlar; ekonominin hızlı büyüdüğü, gelirin arttığı ve esnafın yüzünün güldüğü dönemlerde yapılır.

“Her şey gayet güzel, dahada güzel olacak” o his önce bir ülkede olur, ondan sonra beyan üslûyle ilgili sistem yaygınlaştırır.

Faizlerin bu kadar yüksek olduğu, artan maliyetler karşısında esnafımızın bu kadar ezildiği bir dönemde, beyanname vermeyi zorlaştırmak akıl karı değildir.

Vergide “uyum” ve vergide “beyan usulünü yaygınlaştırma” bunlar önemli kavramlardır, önemli uygulanmalıdır;

Ama, bunların uygulanacağı gün, bugün değildir.

Buradan iktidara sesleniyorum:

Küçük esnafımızla, taksici esnafımızla uğraşmayın.

Bin bir türlü zorlukla yaptıkları işlerini daha da zorlaştırmayın.

Vergi gelirine ihtiyacınız varsa, gidin, geliri ve varlığı yüksek olduğu halde vergi kaçıranlarla uğraşın.

Onlarla oturup, masada pazarlık yapıp, yüz milyonlarca, milyarlarca vergi borçlarını bir kalemde sıfırlamayın.

Esnafımızın da yakasından düşün.

Arkadaşlar, taksici esnafımızın bir başka haklı talebi araçlarını yenilemek.

Taşıt alımında uygulanan ÖTV çok yüksek olduğu için taksicilerimiz yeni araç alamıyorlar. Yollarda görüyorsunuz, artık eskimiş, zor yürüyen, nerdeyse hurdaya çıkmaya hazır araçlarda taksicilik yapmaya çalışıyorlar.

Türkiye’de taksilerin büyük bölümü son dokuz yıldır yenilenemiyor.

Yüksek vergi yükü, artan bakım masrafları, sürekli arızalar ve düşen konfor hem esnafı hem de yolcuyla zor durumda bırakıyor.

Taksiler yenilenemediği için, yeni araç satışı olmadığı için devlet zaten onlardan KDV de alamıyor, ÖTV de alamıyor.

Yeni taksi almayınca devlet ÖTV alabiliyor mu? KDV tahsil edebiliyor mu? Sıfır.

Biz diyoruz ki, gelin bunu değiştirelim. Çok basit.

Devlet, taksici esnafımızdan zaten “alamadığı” vergileri bir süre için “almayacağını” ilan etsin ve bir kampanya başlatsın.

Türkiye'nin tümünde yeni alınacak elektrikli taksiler için ÖTV ve KDV'yi de sıfırlasın.

Yerli marka elektrikli taksiler için KOSGEB kredisıyla ödemesi kolay, uygun taksitli bir finansman paketini de bu kampanyanın içine koysun.

ÖTV, KDV sıfır. Uygun şartla, taksitli kolay ödeme.

Hükümete önerimiz bu.

Umarız dinlerler, umarız yaparlar.

Elektrikli taksilerin hızla yaygınlaşması lazım.

Biz istiyoruz ki; vatandaşlarımız modern ve yeni araçlara binsin;

Taksici esnafımızın yakıt, bakım, onarım ve tüm işletme giderleri düşsün, böylece net kazancı artsın.

Biz istiyoruz ki; taksi duraklarına kurulacak şarj istasyonlarıyla unutulmaya yüz tutan durak kültürü korunsun, toplu pazarlıkla elektriğin taksilere daha ucuz fiyatla verilmesi sağlansın.

İstiyoruz ki; şehir içi ulaşımında egzoz dumanı ve ses kirliliği bitsin, çevreyle dost bir sistem kurulsun;

Elektrikli motor kullanan araçların çoğalmasıyla ülkemizdeki toplam enerji verimliliği artsın.

Biz istiyoruz ki; yerli marka elektrikli otomobilimiz, taksiler yoluyla Türkiye'nin vitrini olsun; her yıl ülkemizi ziyaret eden 60 Milyon'dan fazla insana eşsiz bir reklam ve tanıtım imkânı sunsun.

Şunu da vurgulamak isterim ki; biz bu önerileri masa başında değil, doğrudan sahadan aldığımız bilgilerle geliştiriyoruz.

Taksici esnafımızla konuşarak, onların görüşlerini alarak geliştiriyoruz.

Umuyoruz ki iktidardakiler de esnafımızı rahatlatmak, şehirlerimizi daha güvenli ve daha konforlu bir ulaşım düzenine kavuşturmak için bu sözümüze kulak verirler.

Değerli arkadaşlar,

İktidar çok uzun bir süredir 11. Yargı paketini ve infaz yasasını Meclis'e getireceğini söylüyor.

Tekraren vurgulamak isterim ki;

31 Temmuz Covid yasasındaki Anayasa'nın eşitlik ilkesine aykırı hükümler düzeltilmeden;

Cezada adalet, infazda eşitlik ilkeleri gözetilmeden;

Büyük bir sosyal yaraya dönmüş KHK mağduriyetleri giderilmeden;

Küçük yaştaki gençlerin ve çocukların KCK 158 ile ilgili pişmanlık hakkı genişletilmeden;

Meclis'e gelecek her teklif eksik olacaktır, yetersiz olacaktır.

Bu konularda Milletvekilimiz başta İdris Şahin'in ve diğer arkadaşlarımızın da gündeme getirdiği teklifler mutlaka dikkate alınmalı ve bu yasal düzenlemelerde bizim tekliflerimizle beraber daha geniş bir çerçeveden meseleye bakılmalıdır

Feryat duyulmalı, hak yerini bulmalıdır.

Değerli arkadaşlar,

Meclis'te kurulan Milli Dayanışma, Kardeşlik ve Demokrasi Komisyonu, geçtiğimiz günlerde yine Türkiye'nin gündemindeydi.

Komisyon'dan bir heyet İmralı'ya “gitsin mi, gitmesin mi” tartışmaları bir anda ayyuka çıktı.

Bu tartışmaların arasında, bizim duruşumuzun yeterince anlaşılmadığını da üzümlere gözlemledim.

Bakın arkadaşlar,

Biz ilk günden bu yana; terörün, şiddetin sona ermesini hedefleyen bu sürece açık destek verdik.

Başarılı olma ihtimali yüzde 5 bile olsa, o ihtimali bile destekleriz dedik.

Hatta bu iradeyi, ülkenin Cumhurbaşkanı'ndan aylarca önce ortaya koyduk.

Zor bir süreçtir, çetrefilli bir süreçtir dedik.

Bu süreci baltalamak isteyenler, taş koymak isteyenler olacaktır dedik.

Suriye'ye kaynaklı risklere dikkat çektik.

En büyük oyun bozucu İsrail olabilir dedik.

Tüm bunlara rağmen, Türkiye'nin en genç siyasi partilerinden biri olarak sorumluluk üstlendik.

Bu sorumluluğumuzun gereğini de yerine getirdik, getiriyoruz.

Bundan tam üç ay önce Mardin'de açıkça söylemiştim:

Yürütülen bu süreçte, Öcalan'ın Komisyon'a iletmek istediği mesajlar varsa, bu mesajların “bir şekilde” Komisyon'a aktarılmasının önemli ve yararlı olacağını ifade etmiştim.

Bu mesajın hangi metotla iletileceğinin de çalışılması gerekir demiştim.

O günden bugüne iktidar ortaklarına baktığımızda, hele hele Sayın Erdoğan'a baktığımızda bu konuyu sahiplenmediğini gördük. Aylarca hiç konuşmadı.

Geçen haftaki grup konuşmasında dahi, ki bizden sonraydı grup konuşmaları, meseleyi komisyona havale ediverdi.

Şöyle ya da böyle, nihayetinde, Komisyon'dan bir temsil heyetinin İmralı'ya gitmesiyle ilgili öneri Komisyon'a sunuldu ve kabul edildi.

Biz bu öneriyi reddeden, engelleyen bir tutum ortaya koymadık.

İsteyen gitsin dedik.

Heyet adaya gitti, geldi. Şimdi heyetin ziyaret raporunu bekliyoruz. Umarız ki en kısa zamanda komisyon bu konuda bilgilendirilir.

Şunu da ifade etmek istiyorum arkadaşlar: Bu Komisyon'un çalışmalarında daha önümüzde nice nice zor konular gelecek.

Daha işin başındayız ha! Evet önemli bir eşik aşıldı ama daha işin başındayız.

Örgüt üyeleriyle alakalı, mahkumlar ile alakalı, bu örgüt varlığına son verdiğinde, tamamen silahları bıraktığında, Suriye'yle ilgili riskler de sona erdiğinde bu örgüt mensuplarının ne olacağıyla ilgili kararlar vermek gerekecek.

Bu kararlar kolay kararlar olmayacak.

Onun için ben özellikle buradan Sayın Erdoğan'a seslenmek istiyorum: Ya bu süreci tam sahiplenin, elinizi değil, bedeninizi taşın altına koyun ya da “bu Komisyon’a nasıl olsa yükü yükledim. Olursa olur, artısı bana yazar, olmazsa da iktidar ortağımı bu işle uğraşan bürokratlara yükü atıp geçerim” demeyin.

Bu kolaycılıktır. Bu siyasi fırsatçılıktır.

Şunu da söylemek istiyorum ki arkadaşlar, Cuma gününden bu yana bizim tutumumuzu eleştirenler var. Bu eleştirilerin hepsini dinledik.

Siyasette eleştiri de eleştirileri dikkatli dinlemek ve ona göre hareket etmek de siyasi ahlakın gereğidir. Ama bu eleştirileri yapanlara da bir çift lafım olacak;

Konu barışsa, konu Kürt sorununun çözümüyse, bizi sakın ha başkalarıyla karıştırmayın.

Biz, bundan tam beş sene önce, herkesten önce çıktık, terör sorunu sadece silahla çözülmez, dünyadaki “çatışma çözümü” tecrübelerinden istifade etmek gerekir dedik.

Birileri, “teröristlerin ayakkabı numaralarını bile biliyoruz, hepsini bitireceğiz” derken biz dedik, sadece silahla bu işi yapamazsınız, dedik, olmayacak dedik.

Bu konuya geniş bir bakış açısıyla yaklaşmak gerekir, dedik.

Biz, bundan tam üç sene önce, 354 maddelik Temel Haklar Eylem Planımızla, Kürt sorununun çözülmesi için gerekenleri bütün açıklığıyla, cesurca ortaya koyduk.

O gün de bizi eleştirenler oldu. O fikirlere belki o gün Türkiye bugünkü kadar hazır değildi. Ama biz duruşumuzu asla değiştirmedik.

Biz, partimizi kurduğumuz ilk günden bu yana, DEM Parti ile çözüm odaklı bir diyalog kurmuşken;

2023 ve 2024 seçim kampanyaları boyunca hem Sayın Erdoğan hem de Sayın Bahçeli “bunlar teröristlerle görüşüyor” diye bizleri kıyasıya eleştirdiler, bütün medyalarını da üzerimize saldılar. Bunları unutmuş değiliz.

Oysa, dikkat edin, bizim çizgimiz hiç değişmedi.

Hep tutarlı olduk.

Tutarlılık konusunda hiç kimse bizimle aşık atmaya kalkmasın.

Herkesin daha önce birbirine ne söylediği kayıtlarda.

Gerekirse şu koca perdeyi indiririz, daha önce söylediklerini tek tek ekrana yansıtırız. Ondan sonra yüzleri yere bakmak zorunda kalır.

Dedim ya, bizi başkalarıyla karıştırmayın.

Bizim bu meseleyi çözmedeki samimiyetimizi, aylarca başarısızlık ihtimaline yatırım yapanlarla karıştırmayın.

Komisyonun aldığı kararı hala sahiplenmekte tereddüt edenlerle bizi karıştırmayın.

Mesele demokratikleşme adımlarına gelince, kırk dereden su getirenlerle de bizi karıştırmayın.

Bizi, buldukları her kriz anında aslına rücu edenlerle karıştırmayın.

“Kürt anasını görmesin” zihniyetindekilerle; kanallarında Kürtçeyi duyar duymaz yayını apar topar kesenlerle bizi karıştırmayın.

Bizi, ulusalcı masallarla kitlelerini uyutmaya çalışanlarla veya, Kürt kelimesini duyduklarında irkilenlerle, sakın ola karıştırmayın.

Biz ülkenin doğusunda ne söylersek, batısında da aynı şeyi söyleriz;

Söylediğimizi de ülkenin her yerinde savunuruz.

Söyledik, hep söyleyeceğiz:

Biz bu sürecin başarıya ulaşması için, taşın altına bedenimizi koymaya hazırız.

Hakkâri'den uzatılan eli biz İzmir'de tutarız, hiç merak etmeyin.

Şırnak'ta uzatılan eli Uşak'ta tutarız;

Iğdır'dan uzatılan eli, Adana'da, Karadeniz'de tutarız.

Hiç kimsenin şüphesi olmasın.

Biz, bu ülkeyi ayrıştırmaya değil, birleştirmeye geliyoruz.

Bizim aslımızda, demokratlık vardır.

Bizim aslımızda diğerkamlık vardır, bizim aslımızda bir olmak; birlik olmak vardır.

O yüzden bir kez daha tekrarlıyorum:

Bizi, tahammülsüzlerle, bizi hoyratlarla karıştırmayın.

Bizi, kendinden olmayana şaşı bakanlarla karıştırmayın.

Bizi ana dili düşmanlarıyla, alfabe düşmanlarıyla kıyaslamayın.

Açık ve net söylüyorum:

Biz kendimizi, ancak ve ancak kendimizle kıyaslarız.

Daha iyisini nasıl yaparız diyoruz ve bunun için çalışırız.

Bu yüzden gönlümüz ferah, içimiz rahat.

Türkiye; Doğusuyla Batısıyla, Türk'üyle Kürt'üyle bir olsun diye çalışıyoruz.

Bu ülkenin kadim sorunları çözülsün diye çalışıyoruz.

O yüzden buradayız, o yüzden bir aradayız.

Bu topraklarda umudu yeniden inşa etmek için buradayız (...)

Biz gençlerin huzurla yuva kurabileceği, ailelerin geçim kaygısı duymadan yaşayabileceği bir Türkiye için buradayız.

Biz, kimsenin kaçıp gitmek istemediği; herkesin ailesiyle, çoluk çocuk sahibi olarak, sevgiyle yaşadığı bir Türkiye için buradayız.

Ve biliyoruz ki bu mümkün.

Yeter ki bu ülke adaletle yönetilsin.

Yeter ki bu ülke akıl ve ahlakla yönetilsin.

Yeter ki devletin kasası menfaat şebekesi için değil, bu milletin ortak geleceği için kullanılsın.

Tüm bu duygular içerisinde hepinizi tekrar saygıyla, sevgiyle selamlıyorum.

Sağ olun, var olun.